

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

contacts

CABINE TELEFONICE PĂRĂSITE

Să nu rămâi în urmă

Comori în deșert

Nu ești singur

O reîntâlnire fericită

Bine ai venit de partea
cealaltă

NOTA EDITORULUI UN GUST DOBÂNDIT

De fiecare 31 decembrie milioane de oameni din întreaga lume își fac, cu bune intenții, rezoluții să schimbe ceva în legătură cu ei înșiși în anul ce vine. Dacă ești și tu unul dintre ei și ești încă pe poziții, felicitări! Din păcate, studiile arată că majoritatea renunță înainte de februarie sau martie.

De ce oare, te întrebi. Există nenumărate articole scrise de psihologi, guru de auto-ajutorare, life coaches și alții ca ei, articole ce sugerează că rezoluțiile abandonate au fost coplesite de evenimentele vieții reale, sau că au fost de la început nerealiste, sau că nu au fost urmate responsabil.

Toate acestea ar putea fi posibilități, însă eu cred că de multe ori este pur și simplu fiindcă suntem satisfăcuți cu situația de fapt. Felul cum stau lucrurile pe 31 decembrie s-ar putea să fie destul de confortabil, sau suntem obișnuți așa, spre deosebire de schimbările care ne preocupă. După cum scria Arnold Bennett „Orice schimbare, chiar și pentru bine, este mereu însoțită de neajunsuri și disconfort”.

Ne petrecem o mare parte din viață pe pilot

automat și este perfect normal să dorim rutine, dar mai avem multe de descoperit și în afara zonei noastre de confort. „Avem tendința să creăm harababură și să stagnăm în ceea ce facem de mult timp” spune life coach-ul Julie Coraccio. „Când începem să vedem diferit și privim în jurul nostru, ne deschidem pentru noi posibilități și noi oportunități.”

O sursă sigură de încurajare pentru progres este Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia are multe de spus despre cât de bune sunt schimbările și despre prezența lui Dumnezeu la fiecare pas. Iată, spre exemplu, poți simți entuziasmul lui Dumnezeu când descrie schimbările pe care le face El: „Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un drum prin pustiu și râuri în locuri secetoase”. (Isaia 43:19)

Indiferent cu ce provocări te confrunți sau ce decizii ai de luat în viață, să îți amintești că Dumnezeu te iubește. El te-a creat din iubirea Lui infinită și lucrează în viața ta pentru bine, iar dacă tu privești în Cuvântul Său, El te va ghida prin vremurile nesigure.

În seara de 9 decembrie 1914 o explozie a pornit un incendiu într-un laborator mare din West Orange, New Jersey. Cel puțin zece clădiri au fost distruse, împreună cu ani de cercetare și dezvoltare. Pierderile cu proprietățile au fost estimate la 7 milioane \$ (echivalentul a 183 milioane \$ la ora actuală). „Iată cum se duc toate *greșelile* noastre”, a spus fondatorul și directorul laboratorului privind flăcările.

„Deși am 67 de ani”, a spus el reporterului de la *New York Times*, „o voi lua de la început mâine”. Ziarul de dimineață din ziua următoare avea un anunț că toți cei 7000 de angajați ai laboratorului să se întorcă imediat la muncă. Un dezastru mai mic ar fi demoralizat aproape pe oricine, însă anii de încercări și erori l-au călțit pe Thomas Edison să vadă dezastrele ca pe niște oportunități.

Majoritatea dificultăților cu care ne confruntăm noi nu sunt atât de catastrofale, însă au două lucruri în comun cu infernul lui Edison. Primul, că indiferent de natura dificultății, ne presează să facem o schimbare: Cum

vom reacționa la schimbările din jurul nostru? Al doilea, în funcție de cum reacționăm, asemenea schimbări ne schimbă, inevitabil, și pe noi, în bine sau în rău.

Pentru primul lucru, gândirea pozitivă și hotărârea sunt forțe puternice ca să facem ce putem mai bine cu situațiile dificile, dar când ne bazăm și pe ajutorul atotputernicului Dumnezeu, șansele noastre să avem un deznodământ pozitiv cresc exponențial. „Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijine pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui”. (2 Cronici 16:9)

În al doilea rând, dacă îi cerem lui Dumnezeu să folosească fiecare provocare cu care ne confruntăm să ne ajute să devenim oameni mai buni, El o va face. De fapt, „Fă-mă mai bun” este rugăciunea Lui preferată.

KEITH PHILLIPS A FOST EDITOR ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. ACUM EL ȘI SOȚIA LUI, CARYN, LUCREAZĂ CU PERSOANE FĂRĂ ADĂPOST ÎN SUA.

ÎNVAȚĂ SĂ CUCEREȘTI SCHIMBAREA

MARIA FONTAINE

Când ne confruntăm cu schimbări Îl simțim și Îl vedem de multe ori pe Dumnezeu lucrând în viețile noastre! Când El este cel care ne pune pe o direcție nouă atunci este o schimbare bună, o veste bună, chiar dacă implică provocări noi, fiindcă înseamnă progres și mișcare înainte către noi orizonturi. Când El ne cere să începem să lucrăm la ceva sau să ne mișcăm într-o anumită direcție în gândurile și în acțiunile noastre, știm, fără urmă de îndoială, că va fi ceea ce avem nevoie și unde trebuie să mergem.

Schimbarea este un lucru interesant. Într-un fel este minunată, iar schimbările ne ajută să ne atingem țelurile. Pe de altă parte, când acceptăm schimbările, este firesc să ne simțim puțin inconfortabil, sau chiar mai mult inconfortabil și chiar destabilizați, căci trebuie să învățăm lucruri noi sau îndemânări noi. Schimbarea te poate face să te simți nesigur.

Ai auzit spunându-se „Nu primești ceva pentru nimic” și este valabil și pentru schimbările cu care ne confruntăm. Poate dorim să ne schimbăm fiindcă ne dorim rezultatul final, dar de cele mai multe ori ne dorim să putem da mai repede partea în care trecem prin schimbare, faza de tranziție și acomodare, ca să ajungem la rezultatul final stabil și satisfăcător. Ar

fi minunat, dar nu este realist.

Trebuie să privim procesul de trecere prin schimbare ca parte a răsplății, fiindcă acest proces ajută să ne întărească credința, să ne clădească caracterul și să progresăm în viețile noastre. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune cât de prețios este procesul de testare și schimbare.

Este un lucru bun să descoperim cum dorește Dumnezeu să ne schimbăm și cum să facem lucrurile. El nu ne cere să facem schimbările doar de dragul auto-perfecționării. El ne cere să facem schimbări fiindcă știe care este voia și planul Lui pentru fiecare dintre noi și cum putem ajunge mai bine să le împlinim.

Chiar dacă ne face să ne simțim agitați când auzim de schimbări – ceea ce este firesc – putem avea încredere în Iisus și în promisiunile Lui care nu dau greș niciodată că El va fi mereu cu noi, nu ne va părăsi niciodată, indiferent cu ce ne confruntăm. Îl poți întreba, de asemenea, și despre alte viitoare schimbări și despre orice altceva te neliniștește. El are răspunsurile!

Schimbările ne costă, în general în nesiguranță și neliniște temporară. Ne costă în răbdare și perseverență în fazele de tranziție, dar putem avea încredere că, prin toate schimbările pe care le aduce Dumnezeu în viețile noastre, noi vom fi bucuși cu rezultatul final. Lui îi

pasă de fiecare aspect al vieților noastre și va aduce schimbările care vor lucra spre bine și ne vor face viețile mai bune.

Sugestii cum să îmbrățișezi schimbarea

O sugestie ca să îmbrățișezi schimbarea este să nu te „pregătești” prea mult și să nu-ți imaginezi scenarii „dacă cumva” ca să încerci să le anticipezi pe toate. Cu toții facem câte ceva și este firesc să vrem să ne pregătim pentru orice eventualitate. Dar adevărul este că Dumnezeu ne dă harul atunci când vine momentul, când apare schimbarea. Deci, cel mai bun lucru pe care îl putem face în timp ce așteptăm este să ne încredem în El, să ne întărim credința și să încercăm să nu ne îngrijorăm.

Unele schimbări pot dura ceva timp până la împlinire. Între timp, poate fi un test al răbdării noastre – fiindcă majoritatea dorim să vedem imediat progresul și rezultatele! Așa suntem noi, oamenii. Însă Dumnezeu are motivele Lui pentru care multe lucruri din viețile noastre necesită timp și asta pentru că lucrează mai bine așa. Timpul necesar ne ajută să creștem, să înțelegem mai multe despre natura Sa și despre planul Său în viețile noastre și despre felul în care El lucrează și să avem o experiență mai amplă în viață. Ne învață credința și încrede-

rea. Ne învață să nu renunțăm. Ne învață răbdarea. După cum ne învață versetul clasic: „Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșită lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic”. (Iacov 1:4)

Și, în timp ce aștepți schimbările să-ți vină în cale, ai multe cu care să-ți ții inima și mintea ocupate ca să pavezi calea pentru ceea ce îți va aduce Dumnezeu în viață mâine și în viitor. Dacă îmbrățișezi schimbările care sunt deja aici, te va întări pentru mâine și îți va pregăti inima, mintea și sufletul ca să îmbrățișezi și schimbările care urmează.

Noi, creștinii, nu avem pentru ce să ne îngrijorăm și avem toate motivele să sperăm în ceea ce privește viitorul, indiferent de provocările și încercările pe care ni le-ar aduce. Dumnezeu este în control, iar noi ne putem odihni în adevărul că fiecare schimbare pe care El o aduce în viețile noastre va lucra spre binele nostru și al celor pe care El ne-a chemat să-i iubim și să-i atingem cu dragostea Lui.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

Schimbări incredibile au loc în viața ta când decizi să preiei controlul asupra a ceea ce ai putere și să nu mai dorești controlul asupra a ceea ce nu ai control. – Steve Maraboli (n. 1975)

Vremea schimbărilor

AMY JOY MIZRANY

Una dintre cele mai mari provocări ale lumii moderne este *rata* schimbărilor care ne afectează viețile. Într-o spirală continuă, tendințele se nasc și mor mai repede ca oricând, oamenii *urmează și nu mai urmează* zeci de oameni într-un an, iar o celebritate sau cântăreț care apare într-o lună, în luna următoare este uitat.

Nu este nevoie să spunem că mulți oameni se chinuie cu astea, inclusiv eu. Schimbarea este necesară și bună, însă nu toate lucrurile se schimbă spre bine. Iar diferența dintre un pas înainte și unul înapoi nu este întotdeauna evidentă la momentul respectiv.

Unul dintre secrete este să ai o fundație. Când ai ceva sigur de care să te ții, te ajută să renunți la lucrurile care nu contează. Avându-L pe Dumnezeu ca punct de referință, este mai ușor să știi ce să nu permiți să se schimbe, cum ar fi sinceritatea, bunătatea și integritatea, și cele care se pot schimba, cum ar fi locul unde locuiești, unde muncești, sau cum contribui la comunitatea ta.

Dumnezeu te poate călăuzi și în privința lu-

crurilor care se schimbă – cum ar fi ce biserică să frecventezi, la ce școală să-ți trimiți copilul sau ce carieră să urmezi. El a promis să ne călăuzească dacă ne punem încrederea în El și ne lăsăm căile în grija Lui. (Vezi Proverbe 3:5-6.) Dacă Îl cauți și ascuți vocea Sa ușoară, vei sta liniștit pentru alegerile pe care le faci. Atâta timp cât rămâi fidel Cuvântului Său și stai în legătură cu El, El te va ajuta să vezi și să discerni care schimbări sunt un pas înainte spre progres.

Dumnezeu lucrează de obicei în viețile noastre prin evenimentele care ne duc la limită și care scutură lucrurile. Să nu fii speriat să îmbrățișezi întreruperile cursului vieții tale, atunci când sunt în conformitate cu Biblia și cu Duhul Său. Înflorește, progresează, crește. Mergi înainte. Cu Iisus, care este același ieri și azi și în veci. (Vezi Evrei 13:8)

AMY JOY MIZRANY S-A NĂSCUT ȘI TRĂIEȘTE ÎN AFRICA DE SUD, UNDE ESTE MISSIONARĂ PERMANENTĂ CU HELPING HAND. ÎN TIMPUL LIBER CÂNTĂ LA VIOARĂ.

JOYCE SUTTIN

O REÎNTĂLNIRE FERICITĂ

Tatăl meu face glume despre moarte mai mult ca oricine altcineva pe care îl cunosc. El are 94 de ani și spune că nu a visat niciodată să trăiască atât de mult, cu 30 de ani mai mult decât mama. Glumește și spune că poate Dumnezeu a uitat de el. Cel mai greu îmi este, când îl vizitez și plec, să-mi iau la revedere, fiindcă n-am niciodată garanția că-l voi mai vedea. Tata, din contră, pare să fie împăcat cu situația. Uneori simt că vreau să trag cât mai mult de momentele petrecute cu el.

Apoi am avut un vis care mi-a schimbat punctul de vedere. Mă gândeam la relația mea cu tatăl meu și am adormit pe canapeaua din sufrageria lui și dintr-o dată m-am simțit pe partea cealaltă. I-am recunoscut pe unii din cei dragi nouă care trecuseră deja la cele cerești și ei stăteau într-o cameră luminată și priveau sosirile. Un lift de sticlă urca tot la câteva minute și cineva cobora din el și era salutat cu îmbrățișări și cu urale. Mi-am dat seama că îi așteptau pe cei care părăseau viața aceasta. Toate lacrimile și toată tristețea erau contrabalansate aici cu bucurie.

Cel mai uimitor lucru la acest vis a fost că cei dragi nouă așteptau. Nu așteptau cu nerăbdare sau nervozitate, cum fac eu în aeroport sau în stația de autobuz. Era o așteptare fru-

moasă, liniștită, știind că totul se va întâmpla la momentul perfect știut de Dumnezeu. Am înțeles că și tata simțea aceeași liniște sufletească.

De atunci am început să-l văd altfel pe tatăl meu vârstnic. Consider o binecuvântare fiecare timp când vorbesc cu el, sau când îl văd, dar nu mă mai frământ. Timpul său este în mâinile lui Dumnezeu, iar trecerea lui va fi la vremea lui Dumnezeu, iar cei dragi vor fi de partea cealaltă să-l întâmpine în casa lui cerească. (Nota autoarei: Tata a murit liniștit în brațele unui prieten drag la scurt timp după ce eu am scris acest articol.)

Iisus a pregătit un loc pentru fiecare dintre noi care credem în Rai. (Vezi Ioan 14:3.) Dacă dorești să fii sigur că mergi în Rai, acolo unde vei întâlni alți credincioși care au mers înaintea ta și te așteaptă, tot ce trebuie să faci este să-L primești pe Iisus ca Mântuitor rugându-te:

Dragă Iisus, îți mulțumesc că ți-ai dat viața pentru mine pentru ca eu să pot trăi în veci în Rai. Te rog să intri în inima mea. Te rog să mă ierți pentru lucrurile greșite pe care le-am făcut, să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt și să-mi dai darul Tău al vieții veșnice. Îți mulțumesc. Amin.

ÎMBĂTRÂNIREA ȘI SCHIMBAREA

GABRIEL GARCÍA V.

Există o concepție greșită că, cu cât îmbătrânim, devenim mai puțin maleabili și mai puțin dispuși să ne schimbăm. Mie mi se pare că este total contrar! Cu trecerea anilor corpul, mintea și sufletul nostru trec prin nenumărate schimbări. Atât de mulți factori intră în viețile noastre încât suntem obligați să ne schimbăm obiceiurile și să acceptăm scenariile noi. Studiile au arătat că și bătrânii mai produc celule cerebrale noi. (Amy Norton, „Older adults can still grow new brain cells”, Healthday, 6 aprilie 2018)

Pentru cel care crede, acest lucru nu este doar posibil, dar și realizabil. „De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci, chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru

se înnoiește din zi în zi”. (2 Corinteni 4:16)
Doar pentru că trupurile noastre se deteriorează nu înseamnă că Dumnezeu a terminat cu noi!

În cazul meu, pe măsură ce am îmbătrânit a trebuit să implementez câteva schimbări în modul în care funcționam. Spre exemplu, eram obișnuit cu anumite exerciții fizice și mi-am dat seama că nu le mai pot face deoarece odată cu vârsta scade capacitatea fizică a corpului, iar mușchii, nervii și oasele mele nu mai fac față stresului și efortului cu care eram obișnuit. Nu mai pot alerga atât de repede și asta înseamnă că trebuie să trec la rutine mai adaptate vârstei mele.

Până recent jucam într-o echipă de baschet. Băieții erau foarte înțelegători și mă făceau să mă simt binevenit, ca acceptat în grup. Totul a fost bine până când am început să schiopătez și mi-a fost tot mai dificil să alerg o lungime de sală. În timpul unui meci, publicul m-a ovaționat cu apauze când am fost înlocuit de antrenor. Am apreciat susținerea lor, dar în adevăr a fost și cam umilitor, căci mi-am dat seama că trebuie să-mi accept condiția fizică. După câteva teste a devenit clar că aveam nevoie de înlocuire de șold să pot să joc din nou. Între timp mi-am făcut mișcarea cu bicicleta, ceea ce era mai puțin solicitant pentru șold.

Biblia are multe de spus despre schimbări, dar nu spune niciunde că aceste schimbări sunt rezervate doar celor tineri sau de vârstă medie. Fie că suntem de-abia la începutul urcușului sau am atins vârful, trebuie să continuăm să stăm aproape de Dumnezeu și în mișcare. Chiar dacă Dumnezeu este numit Cel Îmbătrânit de Zile (Vezi Daniel 7:13.) creația Lui trece prin cicluri continue de schimbări și prin anotimpurile vieții – un gând optimist pentru noi, cei vârstnici.

Nu pretind că sunt tânăr. Mi-am acceptat vârsta și o văd ca pe o oportunitate să învăț lucruri noi, să adopt puncte noi de vedere și să mă las purtat de schimbările și de provocările mele pe cât de mult posibil. Să fiu tânăr în spirit, da, dar admit că nu sunt tânăr în trup – și, sper, să fi progresat în judecată și înțelepciune.

Lată câteva din schimbările pe care le-am trăit eu în ultimii ani. Dacă ești bătrân ai putea să-ți scrii și tu lista ta.

-- *Am învățat multe despre sănătate și bunăstarea trupului. Eu și soția suntem mai atenți la nutriție, exerciții fizice, somn, etc..., și încercăm să trăim sănătos și echilibrat.*

-- *Apreciez mai mult prietenii și familia gândind că ei s-ar putea să nu-mi fie întotdeauna în preajmă. Acum încerc să stau mai mult în legătura*

cu cei dragi, să mă implic pozitiv în viețile lor și să fiu prezent pentru ei când au nevoie de ajutor.

-- *Cuvântul lui Dumnezeu a devenit mai real pentru mine. Îl pătrund în profunzime și descopăr de multe ori adevăruri noi și vechi.*

-- *Fiindcă am mai puțină putere fizică a trebuit să-mi organizez munca și zilele ca să-mi folosesc cât mai bine timpul. Mă străduiesc să fiu mai eficient. Încerc să țin o listă, să îmi pun ceasul să sune pentru programări și notez detaliile importante de la muncă și de la tranzacțiile de afaceri.*

-- *Există multe lucruri la care vom renunța odată cu vârsta, cu siguranță, totuși, la orice am renunța Dumnezeu ne poate ajuta să le înlocuim cu altceva pentru acea perioadă din viețile noastre.*

-- *Bătrânețea poate fi și o ocazie să ștergi praful de pe visele acelea și să te străduiești să le realizezi. Ce vis ai tu pe care acum ai putea să încerci să-l realizezi.*

-- *Credința mea a fost pusă în multe feluri la încercare. Însă asta m-a întărit spiritual.*

Nu vreau să las o impresie prea idilică despre bătrânețe, fiindcă există și multe dificultăți, dar chiar și acestea au rolul să ne apropie de Dumnezeu. Dumnezeu a început o muncă bună în noi și o va termina până la sfârșit. (Vezi Filipeni 1:6.)

Apostolul Pavel a exprimat asta foarte clar când a spus: „Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Iisus.” (Filipeni 3:13-14)

GABRIEL GARCÍA V. ESTE EDITORUL EDIȚIEI ÎN LIMBA SPANIOLĂ A REVISTEI ACTIVATED ÎN CHILE.

Comori î

STEVE HEARTS

De-a lungul anilor am învățat că viața cu Dumnezeu nu este deloc previzibilă. Terenul pe care îl traversăm împreună cu El poate varia de la zi la zi. El ne conduce, într-adevăr, pe „pășuni verzi”, acolo unde prezența Lui este de netăgăduit, iar binecuvântările Lui sunt din abundență, acolo unde foamea și setea nu există și unde nu ne lipsește nimic.

Există însă și deșerturi și sălbăticie, ce fac viața să pară o lungă perioadă de secetă. Drumul pare fără sfârșit. Goliciunea și dezolarea se întind pe kilometri întregi. Căldura înăbușitoare a soarelui nemilos ne lovește, iar strălucirea lui amenință să ne orbească, să nu mai vedem prezența Creatorului nostru, cel care este cu noi mereu. *Se merită să continuăm?* Ne întrebăm.

Am trecut și eu prin schimbarea bruscă de la pășunea verde la sălbăticia aridă. Cu toate acestea, în ciuda plictisului călătoriei, pot spune cu îndrăzneală că perioada în care am rătăcit prin sălbăticie mi-a îmbogățit viața mai mult

ca aproape oricare altă perioadă.

Când am început să trec prin acele schimbări bruște, prima mea reacție a fost să mă întreb *Cum este posibil? Cum de am ajuns în starea asta?* Dar după ce am mai citit scrierile altora care au călătorit pe drumul acesta mi-am dat seama că, spre ușurarea mea, nu este ceva neobișnuit să treci și prin perioade de uscăciune spirituală.

Simptomele acestei uscăciuni pot varia de la persoană la persoană. În cazul meu s-a resimțit în diminuarea considerabilă a focului și pasiunii cu care îmi făceam munca. Se datoră în parte unui aparent declin în progresul vizibil. Simțeam că muncesc și nu ajung niciunde. Prezența lui Dumnezeu părea distantă iar vocea lui se stinsese. Era un efort doar să pun un picior în fața celuilalt.

În efortul de a-mi întoarce inima și mintea de la autocompătimiterea care aproape că mă copleșise, am început să mă gândesc în urmă, la viața mea și felurile minunate în care Iisus mă

În deșert

ajutase. M-am gândit la nenumăratele lecții pe care le-am învățat de-a lungul anilor, care mi-au fost un colac de salvare în viață.

Astfel mi-am amintit de pasiunea mea pentru scris, ceva ce dorisem să urmez de mulți ani dar am tot amânat. Fără o clipă de răgaz m-am apucat de lucru. Cu cât scriam mai mult, cu atât mai împlinit mă simțeam. Scrisul s-a dovedit surprinzător de terapeutic pentru viața mea spirituală. M-am reconectat cu Iisus, iar El m-a inspirat cu multe altele de scris. Cu cât scriam mai mult, cu atât mai aproape eram de El. Știu că fără călătoria mea prin deșert care să mă aducă în genunchi, n-aș fi redescoperit niciodată, mai puțin să urmez, chemarea pe care Domnul mi-a dat-o pentru scris. Această chemare s-a dovedit cu adevărat a fi comoara mea în deșert.

Îmi amintesc de Ioan Botezătorul, care a trecut și el ceva timp în deșert înainte de misiunea lui de a pregăti lumea pentru venirea lui Mesia, Iisus. (Vezi Luca 1:80.) Fără îndoială a

obosit să tot pribegească. Imaginează-ți cum este să trăiești cu o dietă formată din „lăcuste și miere”. (Vezi Matei 3:4.) Însă perioada petrecută în deșert a fost ceea ce l-a pregătit pentru împlinirea chemării pe care Dumnezeu i-o hărăzise.

Deși mă mai găsesc uneori în momente de sălbăticie, continui să merg, mângâindu-mă cu gândul că nu sunt singur. Creatorul și Prietenul meu cel mai bun merge cu mine și îmi arată calea. Sunt încurajat de promisiunea: „Voi face un drum prin pustiu și râuri în locuri secetoase”. (Isaia 43)

Dacă te afli și tu în deșert, nu te descuraja. Persistă în credință și liniștește-te cu gândul că „omul care merge cu Dumnezeu ajunge întotdeauna la destinația lui”. Mai mult, drumul tău arid s-ar putea să ducă către niște comori pe care nu le-ai fi putut găsi în alt loc.

STEVE HEARTS ESTE ORB DE LA NAȘTERE. EL ESTE SCRITOR, MUZICIAN ÎN AMERICA DE NORD.

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

Dacă simți că ai făcut greșeli, ai urmat căi greșite, poate chiar ai eșuat mizerabil, ești în companie bună. Mulți dintre eroii din Biblie au făcut așa, însă au învățat din geșelile lor. Și totuși Dumnezeu a venit la ei, în mijlocul vise-lor lor eșuate și al speranțelor dezamăgitoare și le-a dat un motiv să trăiască. Iată ce poate face El dacă renunți la planurile și proiectele tale și te hotărăști să le încerci pe ale Sale. El ne dă țeluri să ne ajute să progresăm și să mergem în direcția cea bună, apoi ne ajută să le atingem. Dă-i o șansă. Lasă-L să-ți dea lucrurile bune pe care le are pentru tine.

– *Nana Williams*

Învață din ziua de ieri, trăiește pentru ziua de azi și speră pentru ziua de mâine.

– *Albert Einstein (1879-1955)*

Să nu renunți niciodată la speranță. Într-o bună zi vei vedea că toate se leagă. Ceea ce ți-ai dorit dintotdeauna se va împlini. Vei privi în urmă și vei râde la ce a trecut și te vei întreba „Cum am reușit să trec prin toate?”

– *Autor necunoscut*

Fă lucrul pe care crezi că nu îl poți face. Eșuează. Încearcă din nou. Fă mai bine a doua oară. Singurii oameni care nu cad sunt cei care nu încercă să se cațere. Acesta este momentul tău. Revendică-l.

– *Oprah Winfrey (n. 1954)*

Ai încercat vreodată? Ai eșuat vreodată? Nu contează. Încearcă din nou. Eșuează din nou. Eșuează mai bine.

– *Samuel Beckett (1906-1989)*

Nu-ți risipi energia încercând să acoperi eșecul. Învață din eșecurile tale și treci la următoarea provocare. Este în regulă să eșuezi. Dacă nu eșuezi, nu crești.

– *H. Stanley Judd*

Nu sunt judecat după numărul eșecurilor, ci după numărul succeselor; iar numărul succese-lor este direct proporțional cu cât de mult am eșuat dar am continuat să încerc.

– *Tom Hopkins*

Dificultățile extind limitele performanței acceptabile. Până ce omul nu învață din experiență că poate trăi prin adversități, este reticent să se schimbe să își depășească limitele. Eșecul împinge omul să își regândescă situația de fapt.

– *John C. Maxwell (n. 1947)*

Dedică-te unui vis. Nimeni dintre cei care încearcă să facă ceva mareț dar eșuează nu este un eșec complet. De ce? Fiindcă poate sta liniștit că a reușit în cea mai importantă bătălie – și-a depășit frica să încerce.

– *Robert H. Schuller (1926-2015)*

ZGUDUIT DE SCHIMBĂRILE VIEȚII?

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRILE TALE

Întrebare: *Eu prefer stabilitatea și rutina în locul schimbărilor majore și dramatice, dar se pare că ultimele sunt inevitabile. Mă neliniștesc. Cum pot învăța să mă descurc în situațiile schimbătoare, ca să nu-mi clatine întreaga lume așa de mult?*

Răspuns: Ai dreptate; schimbarea este inevitabilă. De fapt, viața este o serie nesfârșită de ocolișuri și cotituri. Îți ia vreo 20 de ani să te maturizezi și o viață întreagă să devii așa cum vrea Dumnezeu să fii. Când îi ajutam pe copiii noștri să facă față schimbărilor de creștere din viețile lor aceasta ne schimbă și pe noi aproape la fel de mult ca pe ei. Când cei dragi nouă trec prin urcușuri și coborâșuri, ne afectează și pe noi. Relațiile, la orice nivel, evoluează continuu. Lucrurile la nivel înalt – economia, politica, mediul – ne afectează. Nu scăpăm de schimbări, dar putem învăța să le folosim cel mai bine. Iată cum:

Identifică situația. Separă aspectele asupra cărora ai oarecum controlul față de cele asupra cărora nu ai control și lasă-le pe toate în grija lui Dumnezeu care este, în final, în control asupra tot.

Înțelege situația. Separă aspectele practice de cele emoționale și ocupă-te de fiecare corespunzător. Împreună pot părea copleșitoare, însă separat sunt, de obicei, gestionabile.

Ține-ți mintea deschisă. Ce ai făcut sau felul cum ai făcut un lucru s-ar putea să fi mers foarte bine până acum, dar s-ar putea să fie și alternative mai bune.

Cere ajutorul lui Dumnezeu. Circumstan-

țele s-ar putea să te copleșească, însă Dumnezeu nu poate fi copleșit. „La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință”. (Matei 19:26) Acesta este *factorul Dumnezeu*.

Rămâi pozitiv. Concentrează-te asupra oportunităților și nu a obstacolelor.

Găsește și dăruiește susținere. Este posibil să nu fii singurul implicat. Comunică și găsește modalități să faci ca lucrurile să fie în avantajul tuturor.

Fii răbdător. Progresul este, de multe ori, un proces în trei pași – un pas înainte și doi pași înapoi.

Gândește pe termen lung. „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Iisus Hristos”. (Filipeni 1:6)

O rugăciune pentru vremurile de schimbare

Tată ceresc, creația Ta este în continuă schimbare – anotimpurile și ciclurile în continuă mișcare. Ajută-mă să curg și eu la fel, să nu-mi fie frică să renunț la obiceiurile și rutinele mele confortabile ca să descopăr lucruri noi. În loc să mă cuibăresc în siguranța familiarului, ajută-mă să mă aventurez spre noi teritorii. Ajută-mă să nu stagnez, ci să progrez și să continui să cresc. Și, mai presus de toate, ajută-mă să mă schimb așa cum dorești Tu să mă schimb, încât să devin tot ce știi că pot să fiu.

CURTIS PETER VAN GORDER

CABINE TELEFONICE PĂRĂSITE

Un oraș în care am locuit o vreme era plin de cabine telefonice părăsite. Perimate și abandonate, stăteau goale și fără zgomot, amintind straniu de vremea când erau folositoare, dar acum nu făceau decât să ocupe locul pe trotuar, folositoare doar unor păianjeni care își țeseau pânzele prin colțuri. Cu vreo 20-30 de ani în urmă aceste cabine telefonice erau vitale pentru comunicare. Dar au fost înlocuite cu telefoanele mobile și acum nu mai merită efortul nici să fie păstrate, nici să fie demontate.

Privind acele cabine telefonice vechi mă întristez. Mă duce cu gândul la oamenii care sunt blocați în trecut fiindcă nu pot, sau nu vor, să se adapteze noului. Oricine dintre noi poate ajunge așa. Dacă ne concentrăm asupra trecutului și nu a prezentului și a viitorului, ne deconectăm de lumea din jurul nostru și suntem lăsați în urmă. Lumea se schimbă mereu și trebuie să fim pregătiți să ne schimbăm odată cu ea, să învățăm îndemănări noi și să ne străduim să progresăm. Se aplică atât pentru viața noastră fizică cât și pentru cea spirituală.

Ultimul an, pentru mine, a fost plin de situ-

ații din care am avut de învățat. Schimbarea este dificilă, dar am aflat că, în final, este spre bine. A trebuit să mă adaptez unei locații și unei situații noi și să învăț unele lucruri noi.

Firea umană pare să vrea să rămână statică, dar felul cum am făcut lucrurile ieri nu este de multe ori cea mai bună abordare pentru nevoile de azi. Fie că ne schimbăm sau nu odată cu vremurile, ceea ce era de ultimă generație ieri nu mai este azi. Privește cât de repede se schimbă lumea tehnologiei și înțelegi ce spun. Recent m-am uitat prin niște reviste vechi de electronice și m-a pufnit râsul la ce era „inovator” pe vremea aceea, dar este depășit acum.

După cum se spune: „Vremea și valurile nu așteaptă pe nimeni”. Trebuie să ne mișcăm cu timpurile.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI MIM ȘI A PETRECUT 47 DE ANI ÎN ACTIVITĂȚI MISIONARE ÎN 10 ȚĂRI. EL ȘI SOȚIA LUI, PAULINE, TRĂIESC ACUM ÎN GERMANIA.

NUMĂRĂ-MI ZILELE

MARIE ALVERO

Psalmul 90 este o minunată rugăciune a lui Moise, care include versetul: „Învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!” (Psalmul 90:12)

Ce spune aici, cred eu, este că, dacă am putea să ne vedem viața de la început până la sfârșit am putea înțelege mai bine ce este important.

În ultimii ani au fost multe schimbări în lumea din preajma mea. Multe dintre acestea le puteam prevedea, cum ar fi faptul că copiii mei au crescut, s-au mutat și și-au început viețile lor de adulți. Altele au fost neașteptate, precum moartea unor persoane dragi, sau niște schimbări majore în carieră. Am avut multe schimbări în viață și am lăsat o marjă largă pentru lucrurile care aveau să se schimbe. Să trăiesc în locuri noi, să fac lucruri noi, sau să fiu printre oameni noi face parte din viața mea. Dar, în ceea mai mare parte, mă așteptam ca lumea în general să îmi ofere o platformă mai sigură pentru schimbările mele personale.

Însă în ultimii ani s-a dovedit să fie altfel. Învățăm cu toții că lumea poate și chiar se schim-

bă radical. Sentimentul de a nu fi în control și de a nu mai ști care sunt parametrii este un sentiment deconcertant. *Prea multe se pot schimba! Prea multe pot dispărea!* Nu mai aveam liniște sufletească. Oare așa să fi simțit și mulți alții?

Să recunoști că nu ești în control poate fi perturbator. Eu am oscilat între spaimă și panică și, în final, am recunoscut că trebuie să-mi ajustez modul de gândire. Nu puteam trăi cu această tensiune, apoi a venit disperarea să știu asupra cărui lucru să mă concentrez și cum să văd lucrurile. Inițial nu m-am rugat cu cuvintele Psalmului, însă ruga mea a fost la fel.

Acesta nu este singurul secret care să te ajute să faci față schimbării, dar pentru mine a fost un punct cheie, care m-a ajutat să reîncadrez lucrurile care se schimbau în viața mea și în lume. Perspectiva eternității clarifică lucrurile de zi cu zi.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

CARTEA VIEȚII TALE

Când am creat cartea vieții tale nu am conceput-o ca pe o capodoperă în ediție cartonată. Am făcut-o mai degrabă ca pe un dosar cu inele, în care poți adăuga sau scoate. Am făcut-o astfel ca să poți alege liber să adaugi o pagină sau un capitol, sau o secțiune complet nouă dacă este nevoie.

Dacă îți ții cartea deschisă față de Mine și Mă lași să o citesc și să ajustez pe loc, poți transforma viața ta încât să împlinesc scopul Meu pentru tine. Poate tu crezi că îți plac paginile așa cum sunt și te simți confortabil cu redactarea și grosimea dosarului, dar dacă ai încredere în Mine să lucrez în viața ta, te pot ajuta să faci ajustările corecte.

Fii flexibil și dispus să-ți lărgesci orizontul și să te adaptezi noilor circumstanțe și momentelor de schimbare pe care ți le aduc în viață, gata să acoperi orice nevoie, capabil să te acomodezi și dispus să încerci lucruri și metode noi. Ai credință și încredere în Mine să te ajut.

Îmi place să transform viața ta „din slavă în slavă”. (2 Corinteni 3:18) Să ai încredere că, cu ajutorul Meu, poți învăța și progresa așa cum ai nevoie, în orice domeniu. Poți întotdeauna să înveți. Poți să te schimbi și să-ți extinzi orizontul după cum ai nevoie. Poți să continui să te transformi și să crești spre plinătatea imaginii Mele, dacă continui să cauți și să asculți instrucțiunile din Cuvântul Meu.

